पुत्रं भूःसंज्ञकञ्चैव समुत्पादितवान्नृप । ततो गतागतस्तत्र ब्रह्मा मानसमव्ययं । ११५००
सोत्पन्नस्तत्र ब्रह्माणमुवाच मानसः सुतः । केरानि किन्ते साहाय्यं ब्रवीतु भगवानिति ।
॥ ब्रह्मोवाच ॥ य एष कपिलो नाम ब्रह्मा नारायणस्तथा । वदते त्वां वचस्तच्च तत् कुरुष्व महामते ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ब्रह्मणोक्ते तदा सोऽथ भूयस्तावुपस्थितः । शुश्रूषुरस्मि युवयोः किं कुर्म्मीति कृताञ्जलिः ।
॥ परमेश्वरावूचतुः ॥ यत् सत्यमक्षरं ब्रह्म ह्यष्टादशविधं स्मृतं । यत्सत्यममृतञ्चैव परन्तत् समनुस्मर ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतद्वचो निशम्याथ स ययौ दिशमुत्तरां । गत्वा च तत्र ब्रह्मत्वमगमज्ज्ञानचक्षुषा । ११५०५
ततो ब्रह्मा भुवर्नाम द्वितीयमसृजत् प्रभुः । सङ्कल्पयित्वा च पुनर्म्मनसैव महामनाः ।
ततः सोऽप्यब्रवीद्वाक्यं किं कुर्म्मीति पितामहं । पितामहसमाज्ञप्तो ब्रह्माणं समुपस्थितः ।
ब्रह्मभ्यां सहितः सोऽपि भूयो भागवतीं गतः । प्राप्तश्च परमं स्थानं स तयोः पार्श्वमागतः ।
तस्मिन्नपि गते पुत्रे तृतीयमसृजत् प्रभुः । मोक्षोपपत्तिकुशलं भूर्भुवं नाम तं विदुः ।
आसाद्य सोऽपि तं धर्म्मं तयोरेवागमद्गतिं । एवं पुत्रास्तयोऽप्येते प्रोक्ताः शम्भोर्म्महात्मनः । ११५१०
तान् गृहीत्वा सुतांस्तस्य प्रयातौ स्वार्ज्जितां गतिं । नारायणश्च भगवान् कपिलश्च यतीश्वरः ।
यं कालं तौ गतौ मुक्तिं ब्रह्मा तं कालमेव तु । तपो घोरतरं भूयः स तेपे संयतव्रतः ।
न रराम ततो ब्रह्मा प्रभुरेकस्तपश्चरन् । शरीरार्द्धात्ततो भार्य्यां समुत्पादितवान् शुभां ।
तपसा तेजसा चैव वर्चसा नियमेन च । सदृशीमात्मनो देवीं समर्थां लोकसर्ज्जने ।
स तया सहितस्तत्र रेमे ब्रह्मा महातपाः । सृजन् प्रजापतीन् सर्व्वान् जगच्चानेकलक्षणं । ११५१५
ततोऽसृजद्वै त्रिपदां गायत्रीं वेदमातरं । अकरोच्चैव चतुरो वेदान् गायत्रिसम्भवान् ।
आत्मार्थे चासृजत् पुत्रान् लोककर्त्तॄन् पितामहः । विश्वे प्रजानां पतयो येभ्यो लोका विनिःसृताः ।
विश्वेशं प्रथमं नाम महातपसमात्मजं । सर्व्वाश्रमपदं पुण्यं नाम्ना धर्म्मं स सृष्टवान् ।
दक्षं मरीचिमत्रिञ्च पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं । वशिष्ठं गौतमञ्चैव भृगुमङ्गिरसं मनुं ।
अथर्व्वभूता इत्येते ख्याताश्चैव महर्षयः । त्रयोदश सुता येषां वंशा वै संप्रतिष्ठिताः । ११५२०
अदितिर्द्दितिर्द्दनुः काला अनायुः सिंहिका खसा । प्राधा क्रोधा च सुरसा विनता कद्रुरेव च ।
दक्षस्यैता दुहितरः कन्या द्वादश भारत । नक्षत्राणि च भद्रं ते सप्तविंशतिरूर्ज्जिताः ।
मरीचेः कश्यपः पुत्रस्तपसा निर्म्मितः किल । तस्मै कन्या द्वादशेमा दक्षस्तु अन्वमन्यत ।
नक्षत्राख्याश्च सोमाय वसवे दत्तवानृषिः । रोहिण्यादीनि पुण्यानि सर्व्वाणि जनमेजय ।
लक्ष्मीः कीर्त्तिस्तथा साध्या विश्वा कामानुगा शुभा । देवी मरुत्वती चैव ब्रह्मणा निर्म्मिता पुरा । ११५२५
एताः पञ्च वरिष्ठा वै सुरश्रेष्ठाय भारत । दत्ता धर्म्माय भद्रन्ते ब्रह्मणा दृष्टधर्म्मणा ।
या रूपार्द्धमयी पत्नी ब्रह्मणः कामरूपिणी । सुरभिः सा तु गौर्भूत्वा ब्रह्माणं समुपस्थिता ।
ततस्तामगमद्ब्रह्मा मैथुने लोकपूजितः । लोकसर्ज्जनहेतुज्ञो गवामर्थाय भारत ।
जज्ञे चैकादश सुतान् विपुलान् धर्म्मसंहितान् । रक्तसन्ध्याभ्रसदृशान् दहतस्तीव्रतेजसा ।